

I. Általános rendelkezések

1. Az ajánlás célja és hatálya

Az ajánlás célja az Európai Biztosítási és Foglalkoztatónyugdíj-hatóság (továbbiakban: EIOPA) által kiadott „Iránymutatás a báziskockázatról” című iránymutatásban foglaltak hazai alkalmazása, továbbá a Magyar Nemzeti Bank (a továbbiakban: MNB) elvárásainak megfogalmazása, és ezzel a jogalkalmazás kiszámíthatóságának növelése, a vonatkozó végrehajtási jogszabályok, egyéb jogi eszközök alkalmazásának elősegítése.

Az ajánlás kiadására a szavatolótőke-szükséglet standard formulával történő kiszámításával, az alkalmazott kockázatcsökkentési technikák kezelésével összefüggésben kerül sor. Az ajánlás célja az alkalmazott kockázatcsökkentési technikák kezelésével kapcsolatos szakmai gyakorlat következetességének és összhangjának növelése, függetlenül a biztosító működési formájától és tevékenységének nagyságrendjétől.

Az ajánlás átveszi az EIOPA „Iránymutatás a báziskockázatról” című iránymutatás pontjait.

2. Értelmező rendelkezések

Az ajánlás a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról szóló 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (a továbbiakban: Szolvencia II irányelv) 104. és 105. cikkéhez kapcsolódik.

Az ajánlásban alkalmazott fogalmak a Szolvencia II irányelv és a 2015/35/EK végrehajtási rendelet szerint értelmezendők.

A biztosító alatt „biztosító vagy viszontbiztosító”-t kell érteni.

II. Ajánlások

1. Kockázatcsökkentési technikák lényeges báziskockázat nélkül

Az MNB javasolja, hogy az alábbi feltételek teljesülése esetén a biztosító tekintse úgy a kockázatcsökkentési technikákat, mint amelyek nem eredményeznek lényeges báziskockázatot:

(a) a kockázatcsökkentési technika által kezelt kitétség jellege kellően hasonló a biztosító kockázati kitétségéhez;

(b) a kockázatcsökkentési technikával kezelt kitétség értékében bekövetkezett változások jól tükrözik a biztosító kockázati kitétségének értékében bekövetkezett változásokat a kockázati forgatókönyvek átfogó rendszerében, beleértve azokat a forgatókönyveket is, amelyek

összhangban állnak a Szolvencia II irányelv 101. cikkének (3) bekezdésében meghatározott biztonsági szinttel.

2. Pénzügyi kockázatcsökkentési technikák: a lényeges báziskockázat értékelési kritériumai

2.1. A biztosító, mielőtt figyelembe venné a kockázatcsökkentési technikákat a szavatolótőke-szükséglet standard formulával történő számítása során, megvizsgálja többek között az alábbiakat:

(a) a báziskockázat lényegessége a kockázatcsökkentési technikával kezelt kitettségre vonatkozóan, valamint a biztosító kockázati kitettsége szempontjából, más mérlegtételek figyelembevétele nélkül, kivéve, ha folyamatos és konzisztens összefüggés van más mérlegtételek és a biztosító kockázati kitettsége között;

(b) az *1. Kockázatcsökkentési technikák lényeges báziskockázat nélkül* pontban jelzett kitettségek jellege közötti hasonlóság, legalább az érintett eszközök vagy megállapodások típusának és feltételeinek, valamint azon piacokat irányító szabályoknak a figyelembevételével, amelyeken ezeknek a kitettségeknek az árait jegyzik, vagy amelyek adatokat szolgáltatnak az értékelésükhöz;

(c) a kitettség értékében bekövetkezett változások a kockázati forgatókönyvek *1. Kockázatcsökkentési technikák lényeges báziskockázat nélkül* pontban meghatározott átfogó rendszerének hatására (beleértve az összes, a standard formula megfelelő moduljaiban vagy részmoduljaiban meghatározott forgatókönyvet), legalább a következők figyelembevételével:

(i) a két kitettség közötti szimmetria mértéke;

(ii) a forgatókönyv szerinti bármilyen nemlineáris függőség;

(iii) a viselkedések bármilyen releváns aszimmetriája olyan kockázati részmodulok esetében, amelyeknél felfelé és lefelé irányuló sokk is alkalmazásra kerül;

(iv) a diverzifikáció (szintenkénti) hatása a kitettségekre;

(v) bármely, a standard formulában kifejezetten meg nem határozott releváns kockázat;

(vi) a kockázatcsökkentési technikára vonatkozó kifizetések teljes eloszlása.

2.2. A kockázatcsökkentési technika lényeges báziskockázatot eredményez, ha a fenti értékelés nem szolgáltat elegendő bizonyítékot arra nézve, hogy a kockázatcsökkentési technikával kezelt kitettség értékében bekövetkezett változások tükrözik a biztosító kockázati kitettségének értékében bekövetkező összes lényeges változást.

2.3. Amennyiben egy kockázatcsökkentési technika feltételei a maximális veszteségvédelemre vonatkozó felső küszöbértéket határoznak meg az eredeti kitettség százalékában kifejezve, az MNB javasolja, hogy a biztosító csak a kockázatcsökkentési technikával lefedett rész vonatkozásában végezze el a fenti értékelést a báziskockázat lényegességének meghatározása során.

3. Biztosítási kockázatcsökkentési technikák lényeges báziskockázat nélkül

3.1. Mielőtt a biztosító figyelembe venné a kockázatcsökkentési technikákat a szavatolótőke-szükséglet standard formulával történő számítása során, az MNB javasolja annak meghatározását, hogy a kockázati forgatókönyvek átfogó rendszerében a viszontbiztosításra vagy speciális célú gazdasági egységekre vonatkozó megállapodások a szerződéses feltételek eltéréseiből eredően másképp viselkednek-e, mint a biztosító biztosítási kötvényei.

3.2. Az MNB elvárja, hogy a devizanem-eltérésekből eredő báziskockázatot lényegesnek tekintésük, ha a kockázatcsökkentési technikával lefedett kitettség más devizanemben van megadva, mint a biztosító kockázati kitettsége. Kivételt képez, ha az érintett devizanemek egy megfelelően szűk sávban rögzítettek, vagy a viszontbiztosítási szerződésben fix átváltási árfolyam szerepel.

3.3. Ha lényeges báziskockázat áll fenn a 3.2. bekezdésben meghatározott devizanem-eltérésekből eredően, a biztosító nem veheti figyelembe a kockázatcsökkentési technikákat a szavatolótőke-szükséglet kiszámítása során, kivéve a 2015/35/EU végrehajtási intézkedések 86. cikkének alkalmazása esetén.

III. Záró rendelkezések

1. Az ajánlás a Magyar Nemzeti Bankról szóló 2013. évi CXXXIX. törvény 13. § (2) bekezdés i) pontja szerint kiadott, a felügyelt pénzügyi szervezetekre kötelező erővel nem rendelkező szabályozó eszköz. Az MNB által kiadott ajánlás tartalma kifejezi a jogszabályok által támasztott követelményeket, az MNB jogalkalmazási gyakorlata alapján alkalmazni javasolt elveket, illetve módszereket, a piaci szabványokat és szokványokat.
2. Az ajánlásnak való megfelelést az MNB az általa felügyelt pénzügyi szervezetek körében az ellenőrzési és monitoring tevékenysége során figyelemmel kíséri és értékeli, összhangban az általános európai felügyeleti gyakorlattal.
3. Az MNB felhívja a figyelmet arra, hogy a pénzügyi szervezet az ajánlás tartalmát szabályzatai részévé teheti. Ebben az esetben a pénzügyi szervezet jogosult feltüntetni, hogy vonatkozó szabályzatában foglaltak megfelelnek az MNB által kiadott vonatkozó számú ajánlásnak. Amennyiben a pénzügyi szervezet csupán az ajánlás egyes részeit kívánja szabályzataiban megjeleníteni, úgy az ajánlásra való hivatkozást kerülje, illetve csak az ajánlásból átemelt részek tekintetében alkalmazza.
4. Az MNB jelen ajánlás alkalmazását 2016. január 1-jétől várja el az érintett pénzügyi szervezetektől.

Matolcsy György
a Magyar Nemzeti Bank elnöke

